

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrta leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Volilno gibanje.

Dosedanje izkušnje so izučile avstrijske volilce, da je vsaka volilna doba prekratka. Letos smo zvedeli za nove volitve še precej začasno, vključ temu so se že razvile po nekod — pri Slovencih seveda še ne — tako živahne agitacije, kakor, da je že treba stopiti na volišče. Prav tako, ta delavnost kaže, da se državljani zavedajo svojih pravic!

Redke so pokrajine v Avstriji, kjer bi bili volilci popolnoma zadovoljni s svojimi dosedanjimi zastopniki z ozirom na njihovo postopanje v parlamentu in javnosti. Samo, da se to nezadovoljstvo povsod ne kaže dovolj odločno, bodisi, ker se bojijo cepjenja med seboj, bodisi, da bo čisto vsaj na videz kazati sosedom, da imajo smisel za celokupnost in disciplino. O tem bi se dalo marsikaj povedati pri takozvani nemški „gemeinbürgerschaft“.

Slovani imamo tudi v tem oziru dvojno opreznost: sovražnik od zunaj, stranke s svojimi načeli od znotraj. Najbolj razburkano stališče imajo Čehi, ki štejejo v svojih vrstah nič manj kot 16 strank, katere vse postavijo svoje kandidate. Človek bi mislil, da tako razdrobljena načela morajo upropasti narodno celokupnost. Temu pa ni tako. Tako svobodnemu in narodno zavednemu ljudstvu, kakor so Čehi, baje stranke nič ne škodujejo, temveč le še podvojijo delavnost in požrtvovalnost. Vse sloje češkega naroda namreč preveča tako mogočna disciplina, da se združijo pri skupnem delu kakor eden mož. Celó takozvani mednarodni socialni-demokratje so zavzeli na Češkem izjemno in častno stališče: narodnosti in narodovih koristi nikjer zatajiti.

Seveda v Slovencih, z veliko manj trdno narodno zavestjo, ne more ostati strankarstvo brez opasnih posledic. Zato nam je baš pred

volitvami strogo paziti, da ne proglašamo vsako drugačno mnenje že za strankarsko stremenje, še predno se uverimo, niso li nameni dobrohotni za doseg narodnih načel.

Na Kranjskem postavljajo tri stranke svoje kandidate, med katerimi imajo pač najmanj upanja socialni demokratje. Ako so pristaši te stranke prešinjani z istim duhom, kakor na Češkem, gotovo ne bodo do skrajnosti tirali slabih glasov.

Na Štajarskem in Koroškem še dosedaj ni bilo govoriti o strankah, dasi tudi pri nas zavzemajo socialni demokratje samostojno stališče.

Narodnim volilcem kakor i kandidatom je pri srcu le blagor zanemarjenega ljudstva. Kdor trdi nasprotno, prezira naš zgodovinski razvoj.

Na Primorskem se pripravlja neizprosna boj med slovansko večino in italijansko manjšino. Manjšina je sklenila na celó črti prevreči naravni zakon. Ne le, da ne dovoljuje Hrvatom in Slovencem vsaj enakopravno zastopstvo, temveč hoče s silo Slovence izriniti. Boj bo hud, pa tudi zmaga mora biti častna.

Dalmacija je strogo slovanska dežela. Pa tudi tukaj noče iti gladko. Vendar je upati, da slovanski življenj ne bo oslabil, kajti narodna stranka, ki ima vodstvo v rokah, je ponudila ostalima dvema strankama spravo, vsled katere dobi narodna stranka šest mandatov, stranka prava tri, Srbi pa dva mandata. Tukaj se Italijani prezgodaj vesele slovanske needinosti!

Pri tako mnogovrstnem volilnem gibanju bi človek lahko mislil, da ima glavno vlogo nagajivost ali zavist. Morda so tudi taki slučajni res kje vmes. Pri Slovencih vsaj o takem neodpušnem grehu ne more biti govora niti z ozirom na volilce, niti na kandidate.

Pa tudi v ostalih avstrijskih deželah poskušajo tak sport slaveželjni možje le dotle,

dokler ne pride ljudstvo do svoje besede. Na voliščih, pa že poprej na shodih, slišal se bo splošni glas: hočemo zastopnika, ki bo znal in si upal zagovarjati naše najhujše težnje!

Tukaj bodo govorili posebno odločno besedo naši kmetje, obrtniki in delavci. Ti imajo dva nujna vzroka, porabiti priliko volitev. Prvič imajo v primeru števila najmanj poslancev, drugič pa so bili dosedanja njihovi poslanci navadno možje, ki niso znali zapopasti njihovih potreb z vso resnobo, čestokrat pa tudi tega pri najboljši volji storiti niso mogli.

Možje, ki niso nikoli poskusili, kako krvavo se bori kmet za kosček vsakdanjega kruha, s kakšnimi naperi se dokoplje obrtnik do klavarnega obstoja in kolike previdnosti, varčnosti, skrbi in truda ga stane, predno more vsaj od najhujših skrbi si oddahniti; nadalje možje, ki ne poznajo delavca trpina, ki proda vse svoje življenske moči, da z največjo silo vzdržuje sebe in družino, takšni možje so lahko vse časti vredni, a uspešno zastopati imenovanih slojev nikakor ne morejo.

Veleposestniki in industrijci, ki imajo razmeroma preveč poslancev, naj si privoščajo šport s takimi poslanci, naši nižji in srednji sloji pa so postali v boju za obstoj toli resni, da si bodo tudi volili resnobne zastopnike.

Ako bo ta tok prodrl pri prihodnjih volitvah, potem so razni Pommerji, Wolfi in Schönererji povsem nemogoči ljudje.

Vsled pomanjkanja sposobnih strokovnjakov se sicer Slovenci ne moremo slediti Čehom, kateri bodo imeli pri volitvah skoraj za vsak stan tudi kandidata iz svojega poklica, tako kmetovalci agrarca, delavci delavca, veleposestniki graščaka, industrijci in trgovci — industrijca ali trgovca itd.

LISTEK.

Naslednji dve bajki nam je izročil pred svojo smrtjo J. Iskrač — Frankolski v porabo Ker so skoraj vsi slovenski listi ob smrti tega moža poročali, da je bil ljudski pesnik in pisatelj, ki se je kot kmet samouk nenavadno izvežbal v peresu ter pokazal svetu veliko nadarjenost slovenskega ljudstva, pričujemo izročena nam spisa nespremenjena.

Cesar in smrt.

(Spisal po narodni bajki J. Iskrač.)

Mogočen, v najlepših letih, zdrav ko riba v vodi bil je cesar.

Sedel je na zlatem prestolu v veliki dvorani, katera je bila nakičena z umetnimi slikami ogledali in okraski, kakršne premore le silno bogastvo.

Cesar je trdno držal v roki žezlo in zlato krono, posejano z dimanti, je imel na glavi.

Pred njim so stali mogočniki države. Ministri, škofi, generali, knezi, grofi, baroni, zastopniki ljudstva, mu čestitali k slavni zmagi nad sovražniki in zahvalili ga za podeljene svobodščine.

Slovesno so izrekli, da za njega dajo vselej kri in življenje, da gredo s ponosom v smrt za tako dobrotljivega vladarja.

Cesarju je to zelo ugajalo, v odgovoru zatrjeval je, da bode obrnil vse moči v blagor podložnih.

Pred cesarja stopi kostenjak, ogrnjen v beli plašč, noseč koso in ūro.

Samo cesar ga vidi, drug nobeden.

Smrt sem, prišla sem, da te pokosim, deje oblastno.

Cesar postane bled ko zid, žezlo mu pade z roke, trese se, da se prestol ziblje in krona maha.

Cesar: V cvetju življenja sem; v moji državi solnce ne zatone, moje vojske so zmagovite, vsi kralji se me boje. Sovražnike zunanje in znotranje sem v prah zmlel, lepo deželo svojem žezlu pridobil.

Podložnim sem dal veliko svobodščin, jih oprostil tlake in desetine, pa jim znižal znatno davke. Danes obhajajo po vsem cesarstvu z veseljem sijajne moje zmage in velike moje pridobitve. Srečni so, a najsrečnejši sem jaz med njimi, ter to vse velja meni. Ti pa kar meni nič, tebi nič, drzno pred mene stopiš, da me uničiš in pahneš raz prestola.

Smrt: Za vse to se jaz ne zmenim, iti moreš, pred večnega Sodnika in dati mu odgovor; kako si živel, kako si vladal v božjo čast svoje podložne.

Cesar: Veliko imam izgotovljenih načrtov, kako bodem osrečeval podložne, kako bom širil moč in veljavo države na zunanje. Kako bodem vse to izvršil? Moj sin je še mladenič, nima skušnje, nima kreposti za izpeljavo načrtov. Sovražniki bodo iz prahu ustali, se vzdignili; vse bode zapalo, se uničilo, kar sem s tolikimi naperi in žrtvami sezidal.

Smrt: To meni nič mar, ti pojdeš na drug svet, pa je konec besedij.

Cesar: Dam ti škrinjco zlatov, dam ti vse diamante, pa me pusti.

Smrt: Ha! ha! Da bi jaz denarje jemala, kako bi bila že bogata! Tedaj bi še le bila prava drenja za zlato na svetu!

Cesar: Vzemi pa mojo mater. Vsega ima obilo, zdrava je, le veselje se je že preobjedla; zato tarna večkrat: O smrt, da me ne vidiš!

Smrt: Že pride mati na vrsto, a zdaj greš ti.

Cesar: Če že hočeš mlado kost, vzemi mojo ženo; najlepša, najduhovitejša gospa je v državi. Pesniki in slikarji tekmujejo, kdo bi jo

Prepričanje, da politika ni igrača, niti lestva za splezanje „navzgor“, temveč spoznanje resnega dela in volja do vztrajnosti, prodirati je začela v vseh slojih. In v tem znamenju se vršijo priprave za bodoče državnozbornske volitve.

Mažari — znajo!

Vsakdo se še spominja dobe, ko se je imela obnoviti pogodba z Ogrsko. Danes so bili ministri na Dunaju, jutri zopet v Pešti, razburljiva pogajanja so se vršila med to — in onostransko državno polovico, kvotni deputaciji sta konferirali, časniki so postali nervozni, in ljudje, ki sicer nimajo pojma o državnem gospodarstvu, so se vznemirjeno vpraševali, kakšna bode kvota, kakšno bode odstotno razmerje k skupnim potrebščinam med dajatvam avstrijske državne polovice na eni strani in transilivanske državne polovice na drugi strani. Kakor znano, je dosle to razmerje obstajalo v številkah 70:30, to je, Avstrija je dajala 70%, Ogrska pa samo 30%. Ob novih pogajanjih šlo je tedaj za to, da se z avstrijske strani skuša zvišati ogrski prinos, z one strani pa, da se vzdrži vsaj staro stališče. Priznati je treba, da so bili ob teh pogajanjih Mažari boljši diplomati, kajti razven drugih pripoboljškov so dosegli, da se je avstrijska kvota znižala komaj za 3% odstotke. Med pogajanjih so Ogrji stali vedno na stališču, da so v trgovskem pogledu na nizki stopinji razvitka, da so nakazani le na uvoz avstrijskih pridelkov, dočim nam zamorejo podati le malo količino svojih pridelkov, z eno besedo, da je njih gospodarsko stanje nasproti Avstriji zelo slabo. Ogrsko ministerstvo je podprlo te trditve s tem, da je do začetka tega leta prijavljalo trgovinsko statistične izkaze, v katerih dokazujejo nastavljene številke vedno veliko uvoza iz Avstrije na Ogrsko. Kakor rečeno je bilo tako do začetka tekočega leta, potem ko je bila že določena kvota.

Med pogajanjih se je določilo, da se ima ustanoviti statistika medsebojnega obrata in za devna dela so v obeh državnih polovicah v polnem teku. Končana sicer še niso, a že danes vidimo rezultate, ki nas morajo presenečiti. Do sedanjih uspehi te statistike so dokazali, da so vse zgoraj navedene mažarske trditve o slabem stanju ogrske trgovine itd. neresnične in izmišljene, da je izvoz iz Ogrske v Avstrijo glede množine vsakovrstnih pridelkov mnogo višji, kakor pa se je dosle domnevalo, pa tudi, da je glede vrednosti izvoz Ogrske v Avstrijo višji, kakor izvoz slednje na Ogrsko. Po nastavljenih računih presega za prvo četrtletje izvoz ogrskega blaga v Avstrijo izvoz avstrijskega blaga na Ogrsko za celih šest milijonov kron, s kratka, izvoz Avstrije na Ogrsko je v prvih treh mesecih tega leta pasiven za okroglih šest milijonov kron. Ako se upošteva, da je imenovana četrtletna doba glede trgovine najslabša, tedaj moramo priznati, da imajo Ogrji od Avstrije velikanski dobiček, na drugi strani pa tudi, da so oni kratkovidne avstrijske politike naravnost

udarili s slepoto. V prejšnjih letih je Ogrska za uvoz iz Avstrije izkazovala malo da ne dvojne številke in bil je stalen refrain, da avstrijski izvoz daleke presega uvoz ogrskih pridelkov v transilivanske dežele. Zakaj so Mažari tako ravnali, danes ni več uganjka. Podoba nove kvote nam je jasna prikazen. In čudno, do meseca sušca t. l. je Ogrska redno izdajala statistične tabele glede izvoza in uvoza Ogrske v inozemstvo in iz inozemstva. Meseca sušca je Ogrska nakrat prenehala z izdavanjem teh tabel, pa samo glede — Avstrije. Ali ni to dejstvo s presenetljivim rezultatom, katerega nam je podala statistika medsebojnega obrata in kateri se kar nič ne vjema z izkazi prejšnjih let? Dokler ni bila določena kvota in je bilo dokazati, da Ogrska k skupnim potrebščinam ne more več prispevati ko dosle, je njena trgovinska bilanca v obratu z Avstrijo vedno izkazovala velik pasivum.

Kar nič dvoma ni, da je nova statistika podala resnično sliko. Mažarsko industrijo, mažarsko trgovino in sploh vsa gospodarska podjetja podpirajo najmerodajnejši činitelji. Tako je naučno ministerstvo ogrsko vsem mažarskim ljudskim in srednjim šolam izdalo ukaz, da smejo rabiti le papir iz ogrskih tvojnic. Ob gradbi železnic je glavni pogoj ta, da je vse železje vzeti iz ogrskih trgovin. Skratka, vsa podjetja morajo biti založena le s pristnim mažarskim blagom. Kako vse drugače je pri nas! Nili čuda, da avstrijska industrija na oni strani Litve sploh ne pride do veljave. Čuditi se je le, da ima Avstrija sploh še kak produkt, katerega naj uvaža na Ogrsko.

Mažarska politika pa naj bo našim politikom v pouk. Zlasti naloga naših novih državnih poslancev bode, da skrbno in vsestranski proučijo avstro ogrsko vprašanje. Avstro ogrska pogodba ne sme biti „societas leonina“, v kateri se bode Ogrska mastila na stroške avstrijskih davkoplačevalcev, kateri stroški znašajo milijone kron vsako leto. Na vse zadnje zna bogata Avstrija res še postati — peto kolo na mažarskem vozu.

Celjske in štajarske novice.

(Osebnost.) Naš rojak, vojaški kurat g. Rade Marzidovšek, je premeščen iz Mostara v Gradec.

(Za ljudsko štetje.) Celjsko okrajno glavarstvo je v svojem uradnem listu prineslo podrejenim občinskim uradom potrebna navodila za bodoče ljudsko štetje. S štetjem se mora pričeti dne 1. januarja 1901 ter skončati do dne 20. januarja. V večjih občinah bo treba seveda številnih poverjenikov (komisarjev). Od nepristranosti teh mož bo pravično štetje odvisno, zato je dolžnost vsake občine, odkloniti štetvenega komisarja, ki se ji ne vidi dovolj nepristranski. Celjsko okrajno glavarstvo naroča občinam, naznaniti do 20. oktobra t. l. za ta posel sposobne osebe v občini. Mariborsko okrajno

glavarstvo pa vabi vse sposobne osebe, da se osebno zglasijo. Bati se je, da se bodo potem taki moške kratkomalo vsilili občinam. Pozor!

(Pozor na volitve!) Vsi volilni imeniki morajo biti gotovi do 15. oktobra t. l. Vsak volilec voli dvakrat, t. j. v pristojni skupini in v V. kuriji. Volilni imeniki se nahajajo od 16. oktobra v občinskih pisarnah vsakomur na ogled.

(Iskanje rude) v celjskem rudarskem okrožju se je dovolilo za edno leto rudarskemu solastniku v Ševnici g. Jos. Tertscheku.

(Na umetniško razstavo v Ljubljano!) Odbor I. umetniške razstave je bil toli prijazen, da je sklenil s privoljenjem gospoda župana Ivan Hobarja samo zaradi Štajarcev podaljšati razstavno dobo, da bo mogoče štajarskim Slovencem obiskati isto v nedeljo dne 21. t. m. Ker je med tem časom priraslo več umetniških umotvorov, odprla se je razun velike dvorane v „Mestnem domu“ še ena postranska soba. Kakor je Ljubljana s pristno bratovsko ljubeznijo sprejela pretečeno nedeljo tržaške Slovence, pripravlja se tudi na sprejem Štajarcev. Da se vse potrebno ukrene, treba je, da se pravočasno prijavi mogoče mnogo izletnikov. Nikomur ne bo žal denarja, katerega porabi za ta izlet, kajti dobil bo dvojno odškodovanje, ki se ne da z denarjem poplačati: prekrasen užitek domače umetnosti v razstavi in gledališču ter izraze bratske vzajemnosti. Že samo čarobna hrvaška opera „Šubic Zrinski“, ki se nam obeta ta večer, je vredna, da bi priredili Štajarci skupno romanje v Ljubljano. Vsak rodoljub in vsaka zavedna rojkinja naj deluje v svojih krogih, da pripelje temveč udeležnikov. Ne zaostanimo za vrlimi Tržičani, katerih je prišlo skoraj 400 v Ljubljano! Kakor že povedano, bila jih je dobra polovica delavskega in kmečkega stanu, ki so vsi nesli iz Ljubljane nepozabne utise ter navdušenje za bodočo narodno delo. Potrebno je tedaj nujno, da dozve kmalu celjski čitalniški odbor, koliko bo udeležnikov, kje želé obed, koliko jih gre zvečer v gledališče in kakšne sedeže hočejo. Pričakuje mnogobrojnih prijav. Odbor čitalnice.

(Razpisane učiteljske službe.) Do 5. novembra t. l. je razpisana po edna učiteljska služba na naslednjih šolah: Podružnica Ojstrica pri Št. Jurju ob Taboru, Dol, Št. Vid pri Šmarju in Trbovlje. Prve tri so v tretjem, zadnja pa v drugem plačilnem razredu.

(G. dr. Jos. Kržišnik), znani bivši kapelan na Teharjih, je sprejet v ljubljansko škofijo ter nameščen kot prvi kaplan v Trnovem pri Ilir. Bistrici. Naša škofija bo pač pogrešala delavnega socialnega reformaterja.

(Učiteljske premembe.) Gdč. Roza Miklavec je nameščena za učiteljico v Makolah, njena sestra gdč. Pavla Miklavec pa v Studenicah pri Poljčanah.

(Sadna razstava) in zborovanje, katero je priredilo društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah dne 7. t. m. v spomin 10letnice svojega obstanka, 70letnice Nj. Vel. cesarja in 100letnice Slomšek

lepši naslikal in najboljše opeval. Kralji se ji vklanjajo in vendar, kadar povesti (romane) bere, večkrat vzdihne: O kako je lepo v cvetju življenja umreti!

Smrt: Tudi nje še ne usmrtim, tebe hočem.

Cesar: Tedaj pa pokosi mojega edinega sina, moj ponos in moje upanje, ljubljence naroda.

Smrt: Da bi vsak porinil drugega pod mojo koso, bilo bi pehanje brez konca in kraja in bi se la osvetljevalo ljubezen, katero imajo ljudje med sabo.

Cesar: Tako, tedaj moram le jaz pod koso, ko se še nisem nič pokoril za grehe.

Smrt: Večni Sodnik mi je naročil, ako se hočeš na zemlji pokoriti za grehe, smem tistega pokositi, kateri bode prostovoljno iz resnične ljubezni za tebe šel pod koso, kakor je storil to božji Sin za človeštvo.

Cesar: O šli bodo, kar trgali se bodo, kdo bi za me umrl!

Smrt: Poskusi. Ha! ha! ha!

Cesar: No mama! Žena! sin! če me res tako presrečno ljubite, pojdi eden izmed vas treh pod smrtno koso. Vesoljna zgodovina bo proslavljala njegovo ime. Ali mati, žena, sin se niso odzvali, zginili so iz palače ko kavra.

Cesar: Vi moji ministri, škofi, generali, knezi in grofi, ste ravnokar slovesno izrekli, da daste za me kri in življenje, da greste za me s ponosom v smrt. To pokažite zdaj dejansko, da vam je bila resnica. Ne vsi, eden naj gre za me zdaj prostovoljno pod smrtno koso in verjel bodem vašim besedam. Za njegovo rodbino bodem jaz skrbel in veličasten spomenik na glavnem trgu mesta mu bodem postavil.

Pojdi ti, jaz ne morem, imam še to in ono oskrbeti.

Pojdi ti; pojdi ti; tako je šlo po dvorani besedovanje. Nobeden ni šel.

Cesar: Še imam podložne, kateri mi vedno zatrjujejo neomajano ljubezen. Gotovo se eden izmed toliko milijonov znajde, ki bo prostovoljno šel za mene v smrt.

Sedaj je cesar poklical po brzjavu in brzih selih vse podložnike naj gre eden mesto njega pod smrtno koso. Obljubil je povzdigniti njegovo rodbino v knežji stan in jo obsipati z bogastvom in častjo.

Ali zastonj je bil klic, ne meščan, ne obrtnik, ne kmet, ne delavec, še berač ni hotel prostovoljno umreti za cesarja, kakor je umrl božji Sin iz ljubezni za človeka na križu.

Cesar: Propadel sem! Umreti moram. Sto piti moram pred božjega Sodnika! Kaj bode pa z mojimi grehi?

Smrt: Idi k duhovnu, spovej se skesano, odkritosrčno, pa sprejmi sveto Popotnico. Vsak kaplan, vsak oče kapucin ti grehe odveže, a jaz jih ne morem, dasi imam oblast življenje jemati.

Cesar: Kaj bodo pa moji ministri, generali, knezi rekli, da se jaz, Veličanstvo, tako ponižujem in človeku svoje zlobnosti povem.

Smrt: Bog je milostljiv ponižnim, prevzetne odbije.

Cesar: Kaj pa naj nesem seboj pred večnega Sodnika?

Smrt: Samo dobra dela.

Cesar: O teh imam veliko! veliko! Saj bereš časnike, koliko sem svojih denarjev podaril za bolnišnice, za šole in cerkve, za pogorelce in reveže; koliko sem znižal davke in dal svobodščin podložnim.

Smrt: Ta dobra dela nimajo pred večnim Sodnikom nobene vrednosti, ker si storil zato, da te ljubijo, hvalijo in slavijo podložni in te zove zgodovina Velikega. Le kar si iz ljubezni do Boga storil, tista dela nesi in družega nič.

ove je uspela nepričakovano sijajno. Natančneje poročilo sledi.

(Slomšekovo slavnost) prirede združeno s prvim koncertom slovenskega pevskega društva „Edinost“ v Žalcu v nedelo dne 14. oktobra t. l. v novoprirejanih prostorih gospoda Hodnika. Spored: A. Cerkvena slavnost. Dopoldne ob 10. uri slovesna sv. maša in pridiga v cerkvi sv. Marije v Petrovčah B. Ljudska slavnost v Žalcu. 1. Ob 2. uri popoldne zbiranje društev in gostov pri restavraciji gosp. Kučeka. 2. Obhod po žalskem trgu in odhod na slavnostni prostor. 3. Pozdrav gostov. 4. Slavnostni govor. 5. Koncert, izvršuje slovensko pevsko društvo „Edinost“ pod vodstvom pevovodje g. E. Vrečerja in celjska narodna godba pod vodstvom kapelnika g. Fr. Koruna. Slovenci! Pokažimo, da se zavedamo in da znamo ceniti velikega našega Slomška, zato se snidimo v obilnem številu dne 14. t. m. v Žalcu! Odbor.

(Volilni shod.) V nedeljo dne 14. t. m. vršil se bode volilni shod za vse volilce mozirske občine v narodni gostilni Ivana Lipold v Mozirju. Ker je stvar jako važna in se bodo že sedaj postavili volilni močje, ter se bode sklepalo o pri zaupnem shodu v Celju objavljenih kandidatih, nadejamo se, da se vsi narodno misleči volilci tega shoda gotovo udeležijo. Odbor.

(Poročil se je) dne 8. oktobra t. l. gosp. Anton Umek, trgovec v Brežicah z gospodično Ano Kutschera iz Radeč. — Dne 4. t. m. pa se je poročil gosp. K. Gabrijel, železniški asistent v Zidanem mostu z gospo Tončiko Medicovo iz znane narodne rodbine v Št. Petru na Krasu.

(Politično društvo „Pozor“ v Ptuj) ima zaupni shod dne 18. t. m., na katerem se postavi kandidat za kmečke občine Ptuj Ljutomer.

(Zaradi Slomšekove slavnosti v Ormožu) je poklicalo ondotno sodišče predsednika slavnosti g. dr. Omuleca in župana od Sv. Tomaža g. Janeza Škerleca pred se. Sodišče je očitalo, da je bila slavnost javen shod. G. dr. Omulec je bil oproščen, župan Škerlec pa obsojen na 10 kron, češ, da je brez dovoljenja vozil udeležence na okrašenih vozovih.

(Pozor na „giftno krito“) Marsikomu pošiljajo ptujski nemškutarji še vedno vsiljivo svojo cunjo „Štajerca“. Ne zadostuje jim niti, ako ga pošte vračajo v Ptuj, temveč židovski vsiljivci zahtevajo celo, da se mora naslovljenec sam podpisati na zavoj, da lista res ne mara, sicer mu ga pošiljajo nadalje, a končno ga bodo — tožili za naročnino.

(Zaupni shod v Radgoni) se vrši jutri t. j. dne 13. t. m., za kandidature se zopet poganja mariborski Girstmayr.

(Društvo štajarskih in koroških poštarjev in ekspeditorjev) premore 5.917.200 kron penzijskega zaklada ter deluje z lepimi uspehi za zboljšanje svojega stanu.

(Deželna zveza gospodarskih zadrug na Štajarskem — ustanovljena.) Dne 8. t. m. so zborovali v Gradcu zastopniki raznih zadrug pod predsedstvom deželnega odbornika grofa Attemsa. Ustanovila se je deželna zveza gospodarskih zadrug. Spodnještajarske zadruge najbrže niti vabili niso, ker Nemci nas Slovencev sploh ne smatrajo za enakopravne prebivalce štajarske. Isto je potrdila tudi volitev v odbor. Zraven gornještajarskih Nemcev so v odboru Slovencev: E. pl. Pistor, Ferdinand Gollob od Sv. Trojice v SI gor. ter razvanjski vitez Rossmant.

(„Dijaški dom“ za učiteljske sinove) se je otvoril v Gradcu dne 7. t. m. Dolgo zaželjeno misel nemškega učiteljstva je uresničila podružnica dunajskega učiteljskega društva. V zavodu je sedaj 26 učiteljskih sinov, ki obiskujejo gimnazije in učiteljska v Gradcu. Kdaj se bode tudi slovenskemu učiteljstvu uresničila enaka želja v Ljubljani?

(Pri graškem ravnateljstvu južne železnice) so se zgodile večje spremembe. Ravnateljem je imenovan na mesto pok. cesarskega svetnika Wunderbaldingerja višji nadzornik Otto Kar Killer. Strokovni referent obratne službe je postal nadzornik Novosad, k centrali pa je poklican nadzornik Viljem Schärtler.

(Naš cesar kot lovec.) Pri zadnjih lovih na Gornjem Štajarskem je ustrelil naš cesar 10 jelenov, 2 košuti in 4 divje koze.

(Ali je pomočnike za nedeljsko delo posebej odškodovati?) Nek pekovski pomočnik v Gradcu je tožil svojega mojstra za naknadno izplačilo za 85 nedelj. Obrtno sodišče je sicer pripoznalo, da je bil pomočnik obvezan delati le šest delavnih dni, vendar je njegovo pritožbo odbilo, ker se je do konca službene pogodbe zadovoljeval s plačo, ne da bi bil za nedelje še posebej plačilo zahteval. Bilo je še več podobnih slučajev, pri katerih se je tožiteljem deloma ugodilo.

Slovensko gledališče v Celju.

(„Brat Martin.“) Resnično povedano, še nikdar nam ni bila naša naloga, kakor ocenjevalec slovenskih gledaliških predstav v Celju tako lahka, kakor danes, ko nam je ocenjevati prvo predstavo letošnje gledališke dobe „Brata Martina“. Že v zadnji številki našega lista smo na kratko in jedrnatno označili resnično oceno nedeljske predstave: igralo se je izborno in točno, kakor še nikdar tako. Krivično bi bilo ednega predstavjalca hvaliti ali grajati pred drugimi, saj so kakor diletanti posamezno kakor v celoti čast delali diletantski umetnosti v dobrem pomenu te besede. Naslovno vlogo je imel v rokah g. Čopl, nam že iz zadnje sezone znan, kot predstavljalec ednakih značajev; spominjamo le na „dr. Blažiča“. Lepa slika je bila, ko sta prišla na oder „Brat Martin“ in njegov zvesti spremljevalec — osel. Ob prvem nastopu nam zapoje „Brat Martin“ svojo pesem, takorekoč „Leitmotiv“ v tej igri; uvaja in končuje se igra s to pesmijo, katere refrain je: „Vas prosim, za reveže vas prosim!“ G. Čopl je svojo vlogo prav dobro pogodil in, če ni bil res pravi „Brat Martin“, kakor se nam isti vsili v dušo pri čitanju igre, tedaj je krivo temu gotovo to, da je gosp. Čopl moral „Br. Martina“ vstvariti sam iz sebe brez vsakega zgleda. Tako se nam je videlo, da je bil njegov „Brat Martin“ premladeniški, med tem, ko bi moral biti le starček živahnega temperamenta. No to je diletantu jako težko pogoditi. Jako so ugajali njegovi času primerni kupleti v četrtem dejanju. — Trdovratnega bogatega mlinarja Kremena v vseh čutilnih spremembah je „poleg navade stare“ v popolni obliki predstavljaj g. dr. Ravnihar. Kremeno ženo Cilko nam je podala izborna igralka gospa dr. Karlovšekova, kateri štejemo posebno v hvalo, da je vse jezikovne težave, katere so ji lansko leto vidno napravljale mnogo ovir, premagala prav z lahkoto. — Naša „herojina“ gospica Metka Baševa je tokrat napravila malo žrtve, prevzemši vlogo hude Urške, recte Ursule, žene Črvičkove. No, očitati se ji prav nič ne more, da ne bi bila pogodila resnične kmetiške Ksantipe, katere je ob njeni nakratni spremembi v „bezhmte Widerspänstige“ prišla tem bolje do veljave. Uprav klasičen je bil prizor v tretjem dejanju med njo in Črvičkom. Leta (g. Rafko Salmič) je bil pač Črviček, kakor mora in sme biti in kakor ga zna edino le predstavljati naš ljubi in priljubljeni znanec iz lanske sezone. Čemu izgubljeni zanj še več besedi. V svojo vlogo je vpletel meren in zabaven kuplet o „stoličku“, katerega je spremljal z značilno mimiko. Originalna po maski in kretanju je bila stara skopuhinja Špela (gospica Dobršekova). Da je bila semterja premladostna, tega ji, mladi gospodični, ne moremo šteti v zlo. Gospica Dobršekova je v nedeljo prvokrat nastopila v daljši vlogi, a trditi smemo, da vtegne postati jako odlična moč našega odra. Jako komičen je bil gospoda Trčka strgarski pomočnik Pepe in njegov Trebuhar; oba ti vlogi sta vzbudila mnogo smeha pri občinstvu. Uprav presenetila pa nas je s svojim gotovim in odločnim nastopom nova članica naše družbe gospica Strašekova v vlogi dekle Lenke. Upamo srečati gospico Strašekovo na našem odru prav v kratkem v večji vlogi. Ona je, kakor se pravi, rojen talent za igralko. — Druge epizodiške vloge so bile deloma v rokah starih znancev, deloma v rokah novih močij, katere pa kar nič niso zaostajale za svojimi drugovi. Za vlogo zaljubljenega kmetijskega dekleta se je žrtvovala gospica Vrečerjeva. Vlogo hlapca Antona je izvršil g. Šuber; g. Rebek je bil oča župan, g. Radoj po maski izvrstno pogojeni trški „Gigerl“ Zelenec; g. Posavski intrigantni logarski pristav

Gornik; g. Klander trški poštar; g. Leskovšek pivovar Debelak; g. Jesih klobučar; g. Dobršek pisar; g. Anderwald mesar. V drugem dejanju je nastopil ves pevski zbor, na čelu mu kmet Andrej (g. dr. Karlovšek), kateri je „naprej pel“ veselo kmetško poskočnico, zbor pa točno in pogumno za njim na ples. Manj ugajalo je spremljevanje godbe, katero je bilo precej netočno zlasti pri spadih ob koncu dejanj. Omenjati nam je še edne pevske točke, katere je žela mnogo odobravanja, namreč tercet v zadnjem dejanju. (Gospa dr. Karlovšekova, gg. Čopl in dr. Ravnihar). Na citrah je spremljal g. Korun. Začetkom ocene smo že dejali, da se je igralo točno. Točnost pri igri gre na rovaš režije in nikakor ni prazna trditev, da je od točnosti zavisen uspeh marsikake igre. In v nedeljo se je igralo, da je bilo veselje poslušati naglo sledeče si dvogovore in veselje gledati točne skupne nastope. Režijo je vodil g. dr. Ravnihar. — Skratka nedeljska predstava je bila za naše razmere kot diletantska predstava res zgledna in če želimo jim mnogo vrstnic!

Druge slovenske novice.

(Volilno gibanje na Kranjskem.) Gosp. dr. Tavčar je prijavil svojo kandidature za mesto Ljubljano. V kmečkih občinah Radeče, Trebno, Žuženperk, Mokronog in Kočevje kandiduje zaven g. Povšeta posestnik Fran Zupančič v Rakovniku pri Št. Rupertu.

(G. dvorni svetnik Šuklje) ne misli več kandidirati v državni zbor ter je izjavil, da tudi mandata ne sprejme.

(Umetniško razstavo v Ljubljani) je obiskalo do 9 t. m. 1523 oseb.

(Posredovalnica za delo in službe v Ljubljani) je imela dosedaj 5000 posredovanj.

(Umrli je) v Ljubljani stavbni in umetniški ključavničar g. Ivan Spreitzer.

(Izpiti učiteljske usposobljenosti) se prično v Ljubljani dne 5. novembra t. l. ob 8. uri jutraj.

(Na c. kr. obrtni strokovni šoli v Ljubljani) je letos 190 učencev in učenk. Prijavilo pa se jih je še več, katere so morali zaradi pomanjkanja prostorov odkloniti.

(Tovarno za izdelovanje sodo-vode) ustanovi v Ljubljani „Zadruga gostilničarjev, kavararjev itd.“

(Slepar.) Po Ljubljani je aleparil par dni zadnjega tedna čudno oblečen mož, ki se je imenoval barona „Kolobari“ ter ostal v vseh hotelih na dolgu, pa še „sposodil“ si je marsikaj. Sedaj ga imajo pod ključem.

(Odlikovan čebelar.) G. Matej Bevc v Bohinjski Bistrici, je dobil na belgijski čebelarški razstavi prvo odlikovanje, diplom in zlato kolajno.

(Novo politično društvo) se je ustanovilo v Šmartnem za litijski okraj.

(Ciganka ukradla otroka?) V Wernbergu pri Beljaku je zginila dne 30. avgusta dveletna hčerka Ivanka Fischer. Ker so videli ljudje isti dan v okolici se potikati neko Ciganko, se sumi, da je ona otroka ukradla.

(Za italijansko univerzo v Trstu.) V Zadru se je vršil dne 6. t. m. shod italijanskih dijakov, ki so sklenili resolucijo za ustanovitev italijanskega vseučilišča v Trstu. Nadalje so sklenili, poklicati vseh pet „italijanskih“ pokrajin t. j. Dalmacijo, Istro, Trst, Goriško in Trentin, da se napravi skupna akcija za njihove sanje.

(Potrjen zakon.) Cesar je potrdil zakonski načrt goriškega deželnega zbora glede prispevkov deželnega zaklada k okrajnim šolskim zakladom in glede uredbe učiteljskih plač.

(Nova Ciril-Metodova šola.) Hrvatom v Opatiji in Voloski noče vlada vkljub vsem prošnjam ustreči s hrvaško šolo. Vsled tega se je sklenilo s pomočjo družbe sv. Cirila in Metoda ustanoviti med Opatijo in Volosko hrvaško šolo.

(Gradba istrske železnice.) Za postajo v Dekanah se je položil temeljni kamen z veliko slovesnostjo.

(Slovenska literatura in drama v Čehih.) Ugledno češko književno podjetje „Přítel domo viny“ je začelo prinašati prevode Jurčičevih spisov. Prvi prevod obsega roman „Cvet in sad“. Tudi dr. Tavčarjeva dela izidejo kmalu v češkem prevodu. Češko gledališče v Pragi uprizori v letošnji sezoni Ganglovega „Sina“ in narodno igro „Rokovnjači“, kakor jo je priredil Fr. Govékar.

Dopisi.

Črnagora pri Ptuj. Slovenci obhajamo letos zares vseobčen naroden praznik; kajti od vseh strani prihajajo poročila o Slomškovih slavnostih; nekatere so tako impozantne, tako velečastne, da zgodovina naša nima enakih primer. Ne pretiravamo, če jih primerimo nekdanjim taborom, ki so se vršili skoro ob času Slomškovega. Na stotine in stotine naroda se zbira in posluša, kako imeniten domoljub je bil nepozabni škof Slomšek v vsakem oziru in se navdušuje v tem žalostnem času. Njegove vrline ga ogrevajo, njegovo ime ga elektrizuje. Ljudstvo samo govori, da še takšnega škofa nikdar nismo imeli. To je bil svet mož pravi slovenski apostol! Ni čuda torej, da se te domoljubne slavnosti vršijo najsijajneje tudi v majhnih neznatnih krajih. — Črnagora je znana božja pot, kamor prihaja že več sto let na tisoče pobožnih romarjev; prekrasna, slavna cerkev, čudovito lepa lega, — vse to je tako mično in vabilno, da ti ne gre iz spomina nikdar, in da rad obiščeš ta divni kraj ob vsaki priliki. Taka prilika je bila tudi dne 7. oktobra t. l. Slavili smo tri praznike: Blagoslovljenje prelepe nove šole, cesarjevo 70letnico in Slomškovo stoletnico. Črnagora je bila ta dan vsa praznična. Raz nove šole so plapolali praporji cesarski, slovenski in avstrijski; topiči so grmeli doli v nemčurski Ptuj, kakor nekaj topovi iz črnogorskega taborja nad Turke. Haloška godba je igrala cesarsko pesem, krasni „Naprej“ in druge. Narod je obhajal res prelep praznik. Oj kako navdušeno je pleskal gosp. dr. Brumentu in g. nadučitelju Serajniku, ko sta govorila o cesarju in o Slomšku! Kako je poslušal veličastno cesarsko pesem in čarobno „Naprej“!

Došli so gostje iz Stoperc, Žetal, Majšperga, Studenic, Cirkovec, Sv. Lovrenca, Hajdine, Ptuja, celo iz Središča je došel velik prijatelj in dobitnik g. S. vič. Posebno lepa hvala gre gg. učiteljem, ki so kaj lepo peli.

Z Dunaja. Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju so zadnje mesece darovali: Slavni deželni zbor kranjski 400 K, slavno hranilno in posojilno društvo v Ptuj 820 K, k prejšnjim 450 K skupaj 1270 K, gospa Ana Šabec v Trstu volilo za pok. soprogom g. Ivan Šabecem 200 K, drž. poslanec gosp. Viljem Pfeifer je med slovenskim gg. drž. poslanci nabral 140 K, h katerim so darovali gg.: vitez Berka, vč. g. kanonik Einspieler, dr. A. Ferjančič, vč. g. kanonik dr. Gegorec, vč. g. dr. A. Gregorčič, vč. g. dr. J. E. Krek, Jos. Kušar, Viljem Pfeifer, Jos. Pogačnik, Fr. Povše, Fr. Šuklje, J. Vencajz, vč. g. J. Žičkar in dr. Ig. Žitnik po 10 K, g. V. Pfeifer društv. ustanovnik, je še posebej daroval 25 K, sl. kmetska posojilnica ljubljanske okolice 60 K, visokorodni g. Anton pl. Sušić c. in kr. polkovnik v Celju 50 K, gospa Pavlina Pajk, c. kr. prof. vdova v Ljubljani, ustanovnine po svojem blagem soprogu g. dr. Janko Pajku 40 K, slavne posojilnice v Slov. Bistrici 50 K, v Postojni 40 K, na Vranskem 30 K, v Brežicah 20 K, v Logatcu 26 K, na Vrhniki 20 K, v Framu 20 K, v Litiji 20 K, v Ljutomeru 20 K, v Šmarju pri Jelšah 20 K, v Ribnici 20 K, v Vitanju 10 K, društv. ustanovnik g. dr. Pavel Turner, posestnik v Mariboru 30 K, g. Karol Luteršek, c. in kr. vojaški upravitelj v Zozovu v Galiciji 25 K, „Mars“ na Dunaju 20 K, g. Simon Rutar, c. kr. prof. v Ljubljani 20 K, g. dr. Fran Rozina, dež. poslanec in odvetnik 7 K, Anton Božič, Jos. Ivančič in Ivan Skuhala po 2 K, Fr. Čeh, T. Pušenjak, Ant. Hercog, Fr. Sršan, Roman Fekonja, Ant. Misja, dr. A. Mihalič po 1 K, gospica Mici Duller, učiteljica v Št. Vidu pri Ptuj je nabrala pri majskem izletu učiteljskih društev mariborskega, ptajskega in slovenje bistriškega okraja 17 K, pri gg. učiteljema Jos. Kitaku in Ant. Brumnu po 1 K, sama je še darovala 3 K, po 10 K so darovali gg. dr. M. Schirmmaul, zdravnik v Rajhenburgu, dr. Janko Babnik, c. kr. tajnik v justičnem ministerstvu na Dunaju, dr. Jos. Serbec, dež. posl. odv. itd. v Celju, Luka Svetec, c. kr. notar v Litiji, dr. Jos. Vošnjak, pos. itd. v Slov. Bistrici, vč. g. Fr. Guzelj, vikarij v Logah, ekselencija baron Jos. Schwegel, c. in kr. tajni svetnik itd. na Dunaju, vč. g. Lovro Serajnik, prošt v Tinjah, France Kotnik,

tovarnar, pos. itd. na Vrhniki, dr. Fr. Jurtela, dež. posl. odv. itd. v Ptuj, dr. Drag. Treo, odv. v Postojni, dr. Ant. Pavšič, c. kr. minist. tajnik na Dunaju, dr. Jos. Jelenc, odgojitelj na Dunaju, Ant. Šlamberger, c. kr. notar v Kranju 8 K, g. Lovro Ulčar, c. kr. dež. sodni svetnik v pok. v Celju 8 K, po 6 K so darovali gg. Jos. Premern, c. kr. kontrolor na Dunaju, gospica Fanica Mencinger, trg. hči v Bohinjski Bistrici, vč. g. V. Kolar, provincijal na Reki, Henrik Schreiner, c. kr. ravnatelj učiteljskega v Mariboru, dr. Jos. Kolšek, odvetnik v Laškem trgu, Jak. Urbanija, c. kr. poštni blagajničar na Dunaju, dr. Fr. Vidic, c. kr. urednik drž. zak. na Dunaju, Ivan Ilc, c. kr. polic. nadkomisar na Dunaju, po 5 K so darovali gg. vč. Anton Aškerc, urednik „Ljublj. Zvona“, Peter Ramovš, višji nadzornik c. kr. drž. žel. v Beljaku, vč. Martin Meško, župnik v Kapeli, Božidar Štifter, carsko ruski prof. v Kalugi, dr. Oton Papež, c. kr. sodni pristav v Postojni, Jak. Killer, trg. v Kranju, slavni tamburaši v Ložu, Jak. Janežič, pos. v Grižah pri Celju, gospa Antonija Novak, soproga gimn. prof. v Kranju, Gust. Pirc, ravnatelj v Ljubljani, vč. Ivan Možina, župnik v Rovtuh, Anton Globočnik v Železnikih, dr. Konrad Janežič, odv. v Voloski, po 4 K so darovali gg. vč. Anton Hajšek, dekan v Slov. Bistrici, Jak. Korošak, kapelan v Ločah pri Konjicah, Fr. Perné, c. kr. prof. v Kranju, vč. Anton Cilič, dekan v Črničah, vč. Jos. Boncelj, župnik v Podmencu na Goriškem, vč. Henrik Angerer, dekan pri Sv. Lenartu v Lavantinski dolini, vč. S. Gregorčič, kurat v Sedlu na Goriškem, vč. Jak. Krušič, župnik v Št. Andražu, vč. Melhior Zorko, kapelan na Prihovi, vč. Ivan Merveč, župnik v Št. Rupertu, gospica Kolšek Milka v Logatcu, Tomo Tollazzi v Spod. Logatcu, Al. Vodnik, pos. in kamnosek v Ljubljani, gospica Marija Marenčič v Kranju, K. König, lekar nar v Mariboru, dr. Jos. Vrečko, odv. v Celju, Drag. Puppo, trg. v Kranju, Ferd. Roš, župan v Hrastniku, Franc Fischer, hôtelier v Kamniku, Ant. Šantl, c. kr. prof. v Gorici, gospica Marija Wessner, učiteljica v Ljubljani, Al. Sturm, želar v Ivanjcih, Fr. Konšek, c. kr. poštar v Trojani, dr. Jos. Tominšek, c. kr. prof. v Kranju, dr. Andr. Vojska, c. kr. nads. svet. v Novem mestu, dr. Fran Detela, c. kr. gimn. ravnatelj v Novem mestu, Jurij Pfeifer, c. kr. finančni nadkomisar v Novem mestu, dr. Jurij Kulterer, odvetnik v Velkovecu, Fr. Mašelj, c. kr. rač. stotnik v Olomucu, po 3 K so darovali: visokorodni g. grof Oskar Christalnigg, vlastelin na Koroškem, vč. gg. Ant. Bratina, vikar v Doberdobi, Lovro Kristoflič, župnik v Kovoru pri Kranju, Al. Šijanec, župnik v Negovi; po 2 K so darovali vč. gg. Mat. Jeriha, kanonik v Novem mestu, Fr. Boncelj, župnik v Dražgošah (2 K 50 v), Jakob Kosar, kaplan v Starem trgu, Jos. Stroinigg, župnik pri Mariji Zilji (Koroško), Ant. Kolar, kaplan pri Novi cerkvi, Fran Mikl, župnik v Libšu (na Koroškem), Ivan Plevanec, župnik v Soteski, dr. Ign. Kotnik, c. kr. notar v Komnu, Fr. Berlec, c. kr. orožni narednik v Novem mestu, Ant. Kozlevčar, načelnik postaje v Borovnici, Andr. Jakli v Rupi, Jos. Pogačar v Celju, J. C. Demšar, trg. v Železnikih, dr. Al. Krant, odv. v Celovcu, Fr. Ks. Sajovitz, hôtelier v Kranju, Blaž Dolinšek, c. kr. sodni pristav v Novem mestu, Jos. Boncelj, trgovec v Železnikih, Otmar Skalé, c. kr. okr. živinozdravnik v Novem mestu, B. Jentl, trgovec v Mariboru, Fr. Omerša, trg. v Kranju, F. Pollak, trg. v Kranju; Fr. Stupar, pristav c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani; vč. g. Mih. Prijatelj, župnik v Slavini po 1 K. — Za toliko blagih darov izreka odbor najiskrenejšo zahvalo ter prosi najvljudneje, da blagovolé vsi plemeniti rodoljubi in vrle domorodkinje sedaj, ko se skoro pričinja novo šolsko leto, z obilnimi darovi podpirati bedne naše visokošolce na Dunaju. Vsak tudi najmanjši dar bode dobro došel. — Darove sprejema I. društveni blagajnik g. dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, I. Singerstrasse 7.

Narodno-gospodarske novice.

Skrb za živino v jeseni.

Moder človek, kadar kam potuje, oskrbi si na pot med drugim tudi primere obleke.

Bližajoča se nam zopet dolga zima, zdi se mi povsem podobna nekako tujemu svetu, koder s težavo potujemo, dokler nam zopet spomladansko solnce ljubo naravno oživi. V tem času nam je zoper mraz potrebna gorka soba, pa tudi topla obleka, da lažje prebijemo ta „narave pusti čas“.

Toda ne samo človek potrebuje zoper mraz gorkejšo obleko, tudi ljuba živinica je občutljiva pred vremenskimi neugodami. Zato je vsemodri Stvarnik tudi za to poskrbel. Nekatere slabije živali se umaknejo ali v druge kraje, ali pa se zarijejo v zemljo, kjer jim mraz ne more do živega. Spet druge pa dobe za zimo toplejši kožuh, da ga ne prepiha vsak veter. Vendar vkljub vsemu temu jih še mnogo premine v dolgi zimi, kot žrtve mraza in gladi.

Kako pa je v tem z našo domačo živino? Jeli ta tudi od narave pripravljena za zimo, enako divjačina? Žalibog, da ta razun malo gostejše dlake, nima nobene druge priprave zoper mraz, tako, da bi gotovo morala poginiti, da ji ne pride na pomoč pameten človek. Ta ji oskrbi varstvo zoper mraz in to na trojni način. Prvič treba živino primerno obrediti in okrepiti s primerno klajo, drugič prirediti toploto v hlevu in tretjič s snago živini kožuh za časa čistiti, da se prah in mrčes v njem ne ugnjezi.

Resnica gotova je, da se mora živina skozi celo leto in vedno primerno krmiti, kajti le takrat moremo pričakovati od nje zaželenega dobička. Ali ta skrb se mora posebno v jeseni in po zimi podvojiti, da s tem okrepčana žival ne zaostane v tem pustem času v rasti in reji. Zlasti se v jeseni lahko ji privoščijo kak priboljšek, ko nam narava ponuja največ sadežev.

Ako velja to o vsaki domači živini, moramo povdarjati še posebej o mladičih. Nekateri ljudje žive v veri, da v jeseni se ne splača rediti mladičev, ker ti da so vedno kumrni in jako počasno rastejo. Samo zategadelj ne dajo plemeniti v takem času svinj, boječ se, da bi v zimi po tem mladiče mraz stisnil. Drugi zopet taka „jesenska“ teleta oddajo mesarju, ravno iz tega vzroka. Ednako je z ovčami in drugo živino. Pomladanski in poletni mladiči imajo povsod prednost, pa tudi imajo višjo ceno.

Kaj je temu vzrok? To vprašanje rešujemo ob enem z gorenjo trditvijo, da se navadno po kmetih v jeseni in po zimi vse premalo skrbi za živino, staro kakor za mladiče. Vedeti namreč treba živinorejcu, da v mrzlem času in vremenu živina precej več hrane potrebuje nego ob gorkem vremenu. Ako pa ji nadeš na vrh še kaj boljšega, videl boš, da ji ne bo škodoval veliko mraz, okrepčano telo se ga bo lahko branilo. Tudi smeš potem od take živine brez skrbi zrejati mladiče in naj si bo kadar koli, seveda moreš istotako za te primerno tečne brane poskrbeti.

Marsikdo pa se rad izgovarja, če bi tako ravnal, da potem mu utegne na spomlad za vso žival klaje primanjkovati. Takšni kmetje imajo navadno čez mero živine rediti, kar pa ni pametno. Tukaj velja gotovo pravilo: Boljše rediti manj živine, pa tisto lepo oskrbovati, nego je natlačiti poln hlev, pa jo pustiti stradati. Z mlado, brhko rastočo živino prirediti bodeš mnogo več, nego če imaš polovico več glav v hlevu, pa so takšne, da si še v spomladi ne upaš z njimi na „veter“. Tako zanikrno žival tudi pozneje težko popraviš, zato pa jo kupci dobro poznajo ter se je ogibljejo.

Drugič je treba na zimo živini priskrbeti zavetja pred mrazom, to je gorak hlev. Vsaj že pregovor pravi: „Gorkota je polovica klaje“, kar je gola istina. Da se tega prepričaš, oglej si živino, ki stoji v gorkem hlevu, in pa ono, ki zmrzuje v mrzlem. Prva je vsa bistra, gladke dlake, katero že koj sredi zime začne spuščati, da je na spomlad že vsa „izmišena“, kakor pravijo. In druga? Marsikdaj bi človeka lahko solze oblihe, videvši sesušeno, s trojnato dlako poraščeno strašilo, kateremu je mraz potegnil vse štiri noge skup, da še komaj stoji. Takšna žival se sila težko popravi. Ne le, da je z edno zimo si pokvarila rast za celo leto, še pozneje se skoraj vedno ji poznajo nasledki prestanega mraza. Da more taka žival govoriti, gotovo bi klicala gorje nad svojega lastnika!

V takšnem hlevu gotovo ni misliti na zrejo mladicev. Če za stare tako muči mraz, ko imajo še več krvi in gostejšo dlako, kako bode živel mladič, na pol nag in majhen? Zlasti mlada praseta ne prenese dolgo tako neznosnega stanja. To še posebno, ako nimajo primernega in zadostnega nastilja, da se vanj zarijejo.

Lastna škoda gotovo že mnogo uči človeka, pa žal marsikoga še ona ne izuči. Lenoba kmetova je, ki pusti svoje hleve tako v nemar, da jih ne zamaši s praproto, slamo, ali pa vsaj ne zakida z gnojem. To velja zlasti pri vratih hleva ob večerih, da mrzel veter manj prodira skozi razpoke na pragu. Nad pod pa enako treba za čas zime imeti natlačeno slamo ali mrvo, katera varuje gorkoti iz hleva hlapeti. So še celo kmeje, ki se boje na ta način za leseni pod, češ od vlažnosti bode prej pirav itd. Seveda, kdo je tako pameten, da mu je več za par desek, nego za lepo živino, o takšnem tukaj ne mislimo govoriti.

Tretjič pa je treba skrbeti tudi živini za snago, kar se najlažje skrbi s primerno nasteljo. Ta tudi veliko pripomore, da se žival ložje ogreva. Posebno svinje se kaj radi zakopajo in če jim stelje manjka, rijejo v gnoj, kar pa ni vselej zdravo. Svinjam je torej dobro nastiljati z dolgo nesekano steljo, dočim je za drugo živino boljše sesekana, ki se ne mota ob nogah in vlača semtertje po tleh.

Ali ne samo varovati moramo živino ne-snage, nego mi jo moramo tudi pridno čediti. V nje gosto dlako se namreč nabira prah, kateri razjeda in srbi kožo, enako mrčesu. Tudi je le ta pravo gnjezdo za razne zajedalke, največkrat uši. Ko se žival enkrat teh naleze, težko jih je odpraviti, dostikrat je od tega vsa koža razpraskana. Boljše torej je, živino začasa s česalom vsaki dan drgniti in s krtačo očistiti, da se ji ta zalega ne more ugnjezditi.

Tako toraj dragi kmetič okovari svojo živino za čas zime, pa boš videl, da jo boš lepo priredil, kar bo le tebi v dobiček in ponos.

Pohorski.

Politični pregled.

(Avstrija zasede Albanijo?) Italijanski listi prinašajo z Dunaja maloverjetno vest, da name rava Avstrija okupirati Albanijo ter da je že ministerstvo notranjih zadev povpraševalo po Primorskem po uradnikih, ki so albanskega jezika zmožni. Zanimarjane dežele z velikimi stroški zasedati, ne bi bilo nič novega v Avstriji!

(Nove bosanske železnice.) Na dotičnem ministerskem posvetovanju je povdarjal šef generalnega štaba posebno važnost, da se podaljša železnica od Sarajeva do Sandžaka z ozirom na dogodbu v Makedoniji, — neprijaznega vedenja črnogorskega kneza, nadalje z ozirom na poletna presenečenja v Srbiji ter rumunsko bolgarskega razpora. Železnica bi tedaj imela v prvi vrsti vojaško strateški namen.

(Vojaška šola za topničarske ednoletne prostovoljce) se je ustanovila v Zagrebu za področje 13. voja. Dosedaj so topničarski prostovoljci se pripravljali v Gradcu.

(Za pomiloščenje obsojenih Slovkov.) Kakor znano, so skoraj vsi odlični slovaški prebivalci v turčinskem Sv. Martinu bili na več mesecev obsojeni, ker so sprejeli urednika Pitorja na kolodvoru, ko se je vračal iz zapora. Ker proti mažarski krutosti ni druge moči, poda se te dni deputacija h kralju v Pešto prosit pomiloščenja.

(Ogrski parlament) se je otvoril dne 8 t. m. Na predlog poslanca Kossutha se je sklenilo postaviti najvišji odlok glede kvote na dnevni red.

(Mažarska nadutost.) Obletnica mažarskih „mučenikov“ pri Aradu, katere pa imenuje avstrijska zgodovina iz svojega stališa — puntarje, obhajala se je tudi letos pretečeni teden po celi Ogrski. Temu ne ugovarjamo, ker je to čisto mažarsko patrijotično naziranje, a tako naziranje smešiti, bi ne bilo lepo. Grajati pa moramo, da se je na višji trgovski akademiji na Reki prisililo vse slušatelje, ki po ogromni večini niso Mažari, slaviti to obletnico na povelje profesorja Steurera. Ta je dijakom povedal, da je namen slavnosti — širiti mažarski patrijotizem.

(Priateljska zveza med Srbijo in Rusijo obnovljena.) Skoraj dve leti je bila med Petrogradom in Belgradom pretrgana diplomatska zveza, ko je vsled Milanove netaktnosti ostavil ruski poslanik Žadovski Belgrad. Sedaj je prišel kot ruski poslanik v Belgrad bivši poslanik v Vatikanu Čarikov, a Srbija je poslala v Petrograd bivšega svojega ministerskega predsednika Stojana Novakovića.

(Berolinski občinski svet proti nemški cesarici.) Berolinski občinski svet je lani čestital, kakor vsa prejšnja leta, cesarici za god. V za hvali pa je cesarica grajala versko mlačnost občinskega sveta ter ga pozvala, da dovoli večje svote za berolinske cerkve. S to lekcijo se je čutil mestni zastop žaljenega ter ni hotel letos cesarici čestitati za god.

(Belgijski socijalisti.) Ko se je pripeljal dne 5. t. m. belgijski princ Albert s svojo poročenko bavarsko princesinjo Elizabeto v Bruselj, poskušali so socijalisti med klici po pomiloščenju političnih kaznjencev udreti med svatovski spreved. Aretirali so pet oseb, kraljevo dvojico je obdajal celi regiment vojaštva.

(Španska gniloba.) V Madridu so zaprli 21 generalnih svetovalcev. Vzrok aretovanju je tajen.

(Volitve predsednika v Zedinjenih državah.) Kandidat Bryan dobiva vedno več upanja, da prodre s svojo kandidaturo. Za njega so skoraj vsi naseljenci.

(Smrt 19 Hrvatov v Ameriki.) Pri strašnem orkanu v Galvestonu in okolici, kjer je od 27 000 prebivalcev bilo ubitih do 2000, zgubilo je tudi 19 Hrvatov svoje življenje. Gotovo je ponesrečil tudi kateri Slovenec, kar pa še ni znano.

(Vojna v Afriki.) Da Buri še niso tako popolnoma oslabei, kakor bi rada angleška poročila, poskusil je angleški bataljon pod generalom Kelly Kennyjem. Ta je napadel blizu Belfonteina Bure, ki pa so bili tako močni, da je moral angleški bataljon z veliko zgubo bežati. Istočasno so se polastili Buri znova mest Wepener, Rouxville in Fichsburg.

(Vojna na Kitajskem.) Blizu Tientsina so premagali bokserji dne 5. t. m. nemške čete, ki so se morale umakniti. Največ vojne sreče izkazujejo Rusi. Uplenili so v zadnjih treh mesecih Kitajcem 144 topov, 1200 pufov smodnika in 26 zastav. Sedaj so se obrnili bokserji tudi proti kitajskim cesarskim četam, ki jim hočejo za braniti prodiranje. Dne 7. t. m. so premagali bokserji cesarske čete ter prodirajo proti jugu. Grof Waldersee se pripravlja na zimsko vojno.

Književnost.

(„Odiseja.“) Izšel je 11.—14. snopič „Slovanske knjižice“ z vsebino „Odiseja“ v II. izdaji, katero je prosto po Homeru spisal gimnazijski profesor g. Andrej Kragelj. „Odiseja“ je bila izšla l. 1894. Ker se je razprodala, je priredil g. profesor Kragelj drugi natis, ki je skrbno predelal, kolikor je bilo potreba, ter zlasti jezik popravljen v vsakem pogledu. „Odiseja“ stane le 1 K 20 v, zato smemo upati, da se drugi natis razproda hitreje od prvega, ker „Odiseja“ je ime nitno nesmrtno delo Homerjevo, katero je veličansko vplivalo na vso drugo svetovno literaturo. Knjiga je priporočljiva sploh omikanemu občinstvu, zato seže isto gotovo rado po njej, pred vsem tudi dijaštvo. Prodaja se v „Goriški tiskarni“ A. Gabersček ter v knjigarnah v Ljubljani, v Kranju in v Celju.

Razne stvari.

(Slovanski jezik na Svedskem) Na vseučilišču v Kristianiji se je otvorila stolica za slovanske jezike, katere bo poučeval profesor Alaf Brok.

(Najvišje število obiskovalcev pariške razstave) se je doseglo dne 7. t. m. Ta dan je posetilo razstavo 652 182 oseb.

(Zverinski umor.) V vasi Potoci v Hercegovini je mladi Matij Zovko, ki se je vrnil šele lani od vojakov, spal na gumnišču pred svojo hišo s soprogo in s svakom, da so stražniki duhan Okoli pol 10. ure zvečer pa so se približali štirje možje ter napadli speče s svojimi sekirami. Zovko je obležal z razklano glavo na mestu, druga dva pa so morali strašno raznesarjena prepeljati v bolnišnico. Okrevala bodeta težko. O zločincah manjka vsak sled.

(Najbogataje dekle na svetu) je hči glasovitega ameriškega kralja petrolejskih vrelcev, Rockefellerja, ki se sedaj mudi na Dunaju. Bila je v Pragi pri zdravniških specialistih za nesne bolezni. Potuje v spremstvu samo edne ženske in ednega moža. Njena dota znaša eden tisoč milijonov kron, a njena zunanost je tako ednostavna, obleka in vedenje tako vsakdanje, da uprav s tem vzbuja veliko senzacijo. Na Dunaju se vse zanima zanjo. Njenemu očetu imetje vsako drugo minuto narašča za dve kroni. Od časa, ko ustaja pa dotlej, da je oblečen, se mu poveča premoženje za 7200 kron. Od ure do ure mu raste imetek, ki si ga je pridobil z neumorno pridnostjo, tako, da je od jutra do večera vsaki dan bogatejši za 84.400 kron.

(Ustaja na Kitajskem) ne provzroča po draženja cen čaja, kako nam poroča znana importna tvrdka Messner, kajti izdelki žetve leta 1900 so skoraj vsi na ladjah in plovejo. Neka teri tovari prve žetve so dospeli že v evropske luke. V slučaju, da preide boksarska ustaja čez reko Yang Tze Kiang v južne pokrajine, kakor v Hankau, Shanghai in Canton — razdalje od Pekinga kakor približno od Palerma do Dunaja — motila se bode trgovina s čajem, in neizogibna posledica tega bode na spomlad podraženje. Upajmo, da do tega ne pride.

Slovo!

Ob svojem nameščenju v Mokronogu poslavljam se najprijazneje od svojih tovarišic in tovarišev v brežiškem okraju ter sploh od vseh znanih mi štajarskih sodrugov, prijateljev in znancev. Zdravo!

Josip Tratar
učitelj

(417) 1

(406) 3-3

VABILO

OBČNI ZBOR

kmetijskega društva v Laškem

registrovane zadrage z neomejeno zavezo kateri se bode vršil

v nedeljo, dne 21. oktobra 1900, ob 4 uri pop. v salonu hranilnice in posojilnice v Laškem s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrilo letnega računa za leto 1899.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Sprememba pravil.
7. Slučajnosti.

V slučaju, da bi ta občni zbor ne bil sklepčen ob dolo eni 4. uri, se vrši isti dan ob polu 5. uri drugi občni zbor v istih prostorih in z istim dnevnim redom, kateri sklepa veljavno ne oziraje na število udeležencev.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Za pridelovanje sadnega in vinskega mošta.

Stiskalnice za sadni mošt za vinski mošt

s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z uravnanim pritiskom „Herkules“, zajamčeni najvišji učinek do 20% večji nego pri vseh drugih stiskalnicah.

Mlini za sadje in grozdje

Robkalnica za grozdje

(Abbeer-stroj).

Popolne priprave pri

pridelovanju mošta

stalne in premične.

Stiskalnice soka, mlini

za jagode in pri pri-

pravljanju sadnega

soka.

Priprave za sušenje

sadja in sočivja, stroji

za lupljenje in rezanje

sadja,

najnovejša samostalna

patentovana škropil-

nica „SYPHONIA“

za škropljenje trsa in

rastlin, izdelujejo ter

pošiljajo z jamstvom

specijalitete v najno-

vejši, najizvrstnejši,

najuporabnejši in pri-

poznavno najboljši, odlikovani

sestavi

PH. MAYFARTH & CO.

c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna so-

leza in parna fužine

Dunaj, II., Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane z več 400 zlatimi, srebrnimi in bro-

nastimi svetinjami

Obširni katalogi in številna priročna pisma zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se želijo.

P. n.
Najljubšeje naznanjam, da sem s
1. oktobrom t. l. prevzel

gostino „Narodni dom“

* v Celju *

kjer bode postregel častitim gostom
z vedno svežimi, okusnimi jedili in dobro
pristno pijačo po jako zmerni ceni.
Istotako imam tudi lepo opravljene
in snažne sobe za tujece.

V blagohoten obisk se najtopleje
priporočam z velespoštovanjem

Fran Dolničar
gostilničar.

(418) 3-1

Josip Širca

v Žalcu.

Tovarniška zaloga najslavnejših in naj-
boljših koles kakor:

„Puch“, „Meteor“, „Waffen“,
„Slavia“,

potem drugih raznovrstnih, z novimi in
najnovejšimi iznajdbami opremljenih ga-
rantiranih koles. Cena od 80 gld. naprej.

Lastna popravilnica.

Zaloga posameznih kolesnih del in koles-
arskih potrebščin.

* Točna in kulantna postrežba. *

Otvoritev trgovine!

P. n.
Najljubšeje naznanjam, da sem
otvoril v Celju, Graška cesta
št. 4

steklarsko trgovino

pod tvrdo

FRAN STRUPI

kjer prodajam vsakovrstno v
to stroko spadajoče blago, ka-
kor steklo, porcelan, svetilnice,
zrcala, različne okvirje za po-
dobe, šipe za okna itd., itd.

na debelo in na drobno.

Prevzamem tudi vsa v to
stroko spadajoča dela pri stav-
bah kakor tudi vsa popravila,
katera izvršim po

— najnižjih cenah. —

V blagohotno naklonjenost
se priporočam

z velespoštovanjem

(401) 5-3 **Fran Strupi.**

Postrežba točna in solidna.

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju
sprejme v službo uradnika, ki mora biti polnoleten.
Godci, telovadci in pevci in taki, ki so izvežbani v ura-
dovanju imajo prednost.

Posestvo naprodaj.

Lepo posestvo, ki meri 25 oralov in obstoji
iz njiv, travnikov, pašnikov, treh vinogradov ter
lepega gozda s hišo in gospodarskimi poslopji

— je naprodaj. —

Posestvo leži v okolici Hrastik občine Bezovica
pri Konjicah. Več povesta Valentin in Mica Fidler
(414) v Bezovici pri Konjicah, Štajarsko. 2-1

(413) 3-1

Vabilo

na

občni zbor

hranilnice in posojilnice v Laškem
registrovane zadrage z omejeno zavezo
kateri se bode vršil

v nedeljo, dne 21. oktobra 1900 ob 5. uri pop.
v salonu pri „hotelu Flosarju“ v Laškem
s sledečim dnevnim redom:

1. Volitev odbora.
2. Prememba pravil.
3. Slučajnosti.

V slučaju, da bi ta občni zbor ne bil sklepčen
ob določeni 5. uri, vrši se ob polu 6. uri drugi občni
zbor isti dan v istih prostorih in z istim dnevnim redom,
kateri sklepa veljavno ne oziraje na število udeležencev.
K obilni udeležbi vabi

načelnstvo.

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.

Wienergürtel 20 ali pa

Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Na debelo. * Na drobno.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pčiščenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpriprostejše do
najfinejše izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni

(294)

Velika izbira železnih nagrobnih križev.

* Slavno občinstvo vabim najljubšeje, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

15 goldinarjev najdenih.

Pri uradnem dnevu v torek dne 2. t. m. je nekdo
zgubil pred „Južnoštajersko hranilnico“ v Celju 15 gld.
Kdor jih je zgubil, oglasi naj tam. (416)

Kovačija

s stanovanjem, pri katerem
je klet, svinjski hlevi in lep
sadovnjak, se da s 1. novem-
brom t. l. za več let v najem.
Kovačija leži blizu cerkve in
bi imel delaven in soliden
kovač dovolj dela in zaslužka. Več pove
Davorin Pleterski na Zdolah, pošta Videm.
(410) 2-2

Slovenskega in nemškega jezika popolnoma
zmožen

notarski pripravnik

ali solicitor

sprejme se takoj. Ponudbe direktno. Pača po
dogovoru.

V Konjicah, dne 1. oktobra 1900.

(405) 3-3 **Martin Kocbek, c. kr. notar.**

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bez-
govo gobo, kamilice, tisočrože, malinsko štopo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
reninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
delkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke.
Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
češplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah —
častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni
hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri se niso njeni
udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-
maževo žlindra, kakor živinska sol, pri Anton
Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju,
kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vknjiž. zadruga z omejenim poroštvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i. t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurzni izgubi.
Promese k vsem žrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na girokonto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vzdiga.

Eskompt menic najkulantnejše.

(391)

Borzna naročila.